

m'explica una història que complementa de manera especial i diversa el relat sobre la fi d'ETA".

Sant Jordi són històries, vides imprevistes. Com les que esperen a ser relatades a Juan José Millás i Eduardo Mendoza, impossible acostar-s'hi. El primer sotmès a un degoteig constant de lectors i el segon literalment soterrat per una llarga cua. Fan cara seriosa però segur que podrien expressar sentiments relatius a l'emoció. —

I ara soc a Barcelona, on el silenci no té espai per existir; on els carrers, cadascun amb el seu nom, acompanyen, obedients, el ritme frenètic i esverat del dia. Dos mons separats per un abisme, i jo entremig, surant al buit. El meu primer Sant Jordi a l'altra banda de la taula. Perquè ara soc aquí assegut, respirant rere una taula l'aire humit d'una Barcelona que ens acull la dèria d'estimar-nos aquest dia fet de llibres i roses i fet de nosaltres. Perquè ara soc aquí assegut, pensant en Kpando i en Barcelona, i en els turistes, i en l'aire humit, i en els carrers que tenen nom i en els que no.

Perquè ara soc aquí assegut, entenent alguna cosa nova i no entenent-ne tantes altres que no vull acabar d'entendre mai perquè deixarien de semblar-me boniques. —

L'editor Jordi Herralde en una de les poques hores que va dedicar a parlar amb els lectors d'Anagrama.

FRANCESC MELCION

VALÈRIA GAILLARD
BARCELONA

“A quí tenim la secció de joietes, primeres edicions i novel·les d'autors que estan fora del cànon, això sí, llatinoamericans”. Ezequiel Naya mostra una taula amb volums plastificats: *La traïció de Rita*, de Manuel Puig; *Pájaros de la cabeza*, de Fogwill... tot de llibres de cobertes seixanteres que tornen a estar tan de moda i, d'una revolada, treu d'un prestatge *Lata peinada*, de Ricardo Zelarayán, la novel·la que ha batejat la nova llibreria del Raval. *Lata Peinada* aporta un toc de color i cultura al carrer de la Verge (és al número 10), i és una de les quatre llibreries que s'han estrenat aquest any a la cursa de fons que és Sant Jordi.

“No hem tingut gaire temps de preparar res, vam obrir dimarts, però vollem fer una acció amb un *skater* que repartís *flyers* pel barri... La pluja del matí ens ho ha aixafat”, comenta Naya. “Farem dues sessions de signatures, amb Patricio Pron i Jordi Carrión, i acabarem el dia amb un còctel: volem celebrar el nostre primer Sant Jordi!” Amb la seva sòcia Paula Vázquez té previst convertir el local de 80 m² en un centre cultural seguint l'empenta lectora que arrosseguen de l'Argentina. ¿Per Sant Jordi a Buenos Aires, una ciutat on, a hores d'ara, deu haver aterrat la delegació catalana d'escriptors que participaran a la Fira Internacional del Llibre? “Seria fantàstic, allà es llegeix moltíssim i segur que funcionaria. A més, entre les dues ciutats sempre hi ha hagut sintonia, amb el boom llatinoamericà”, fa l'ullet el llibreter porteny... Però, sisplau, al seu local res de fer un lleig demanant Borges o Gabo: hi ha vida literària més enllà d'aquests monstres, i estan frisosos per demostrar-ho.

Una eufòria inesperada

A l'Obaga, capitanejada per la també argentina Carol Porta i el seu company Dioni Porta, no tenen el perfil de la seva nova llibreria tan definit, i s'haurien lliurat gustosos a les arts predictives d'una pitonissa perquè els ajudés a fer la tria de títols per a Sant Jordi. “De fet, en vam tenir diverses, de pitonisses, però no els vam fer cas”, es lamenta la llibretera, que constata amb sorpresa que han fet curt de llibres: no s'esperava l'eufòria de públic que durant tot el dia va anar desfilar pel local, al carrer Girona, 179, demanant coses tan insospitades com ara els *Sonets* de Shakespeare. “Ens hem estrenat en un any complicat

Llibreries d'estrena

Amb la L de novells i la il·lusió d'engegar un projecte propi

Quatre llibreries superen l'estrès d'afrontar el seu primer Sant Jordi

01

02

01. El llibreter Ezequiel Naya a la llibreria Lata Peinada del Raval.

PERE VIRGILI 02. Façana de la llibreria La Tribu de Sant Andreu. CEJUA TSET

perquè hi havia moltes incerteses: el temps, la data, i després tens la pressió de les distribuïdores, que t'atabalen... L'any vinent tindrem més rodatge!”, diu la Carol d'una esgarrapada.

Traient la llengua. Així també estaven ahir al matí a La Garba, la llibreria que va obrir les portes al març davant del mercat de la Barceloneta. Han fet un “triple salt mortal” per estar a punt per Sant Jordi... A punt, però amb alguns prestatges buits. “Normalment es prepara amb tres mesos d'antelació i ho hem fet com hem pogut, però teníem clar que no ens podíem perdre aquest Sant Jordi, la nostra presentació en societat”. Xavier Noya, el llibreter, es pren amb esportivitat una dia “de militància cultural i amorosa” que ha començat a quarts de vuit del matí i s'allargarà fins a quarts de dotze de la nit: “Acabarem esgotats, però ho fas amb il·lusió perquè és un projecte propi”. Noya vessa ide-

es per reviscolar la passió per les lletres al barri.

Quan hi entres, l'olor de fusta nova t'impregna els narius. Al sostre, els cables estan solts. A les parets, un blanc immaculat. A La Tribu no havien acabat ni les obres, però han capejat totes les adversitats per poder aixecar la persiana. “Sant Jordi és intens, però si a més s'hi ajunta la inauguració del local és estressant”, piula Dàlia Rajmil, una de les llibreres. Instal·lada al número 30 de Pons i Gallarza, en una antiga masia, La Tribu atreu nombrosos veïns del “poble” de Sant Andreu —“no els agrada que diguis *barri*”—, en una llibreria que aposta per la literatura infantil i juvenil, i d'adult. Amb una sobredosi de vitamines, Rajmil té clar que tancarà dos dies per respirar, posar les coses a lloc i pair la gran acollida que han tingut. “Ara hem de treballar pels lectors que ens interessin: aquells que compren llibres tot l'any!” —